

TYDENNÍ HLÁSA TEL

Entered at the Post-Office at Chicago, Ill., as second class matter.

Ročník I.

Chicago středa dne 3. srpna, 1892.

Číslo 2.

V domě zástupců bylo odhlasováno, by světová výstava byla v neděli zavřena. A ti, kdož hlasovali pro to, měli by býti také zavřeni — do blázince.

Rakousko, aby zabránilo rozšíření se koleře přes hranice Rakouska, zapovědělo židům ruským vstup do Rakouska vůbec, jiné pak vystěhovalce pouze podrobilo karanténě několikadenní. Co pak jsou židé a cholera totéž?

Tihle Rusové mají samé neštěstí. Sotva zbavili se židů, přišla neúroda a hlad, sotva tyto pominuly, přišla cholera. Angličané a Němci mají radost nad těmito zhoubami a měli by ještě větší, kdyby se nebáli, že na ně přijde ještě větší pohroma než bída, hlad a cholera — totiž Rusové sami.

Spolkový maršál, Pinkham, odebral se se svými pomocníky do Idaho, aby zatknul 80 vůdčů vzbouření. Inu proč se ten lid bouří; proč pak není spokojen s tím, co mu jeho bossové dají. Vždyť už mudrc řecký Ansthenes pravil kdysi, že nejšťastnějším jest člověk, který má nejméně potřeb. A proto ta starost bossů, aby lid pracující mnoho nepotřeboval a tím se stal nejdokonalejším. Není to od těch bossů chaltebným, co?

General Butler prohlašuje, že nebude bráti na troublech homesteadských zcela žádný podíl. Přece alespoň jedno ohlednutí na tyto trouble! "Hospodin budiž veleben za to, co nám činí a také za to, co nám nečiní."

Tajemník Foster popírá s nemalou rozhodností zprávu, že hodlá odložit "portepé" pokladničního úřadu. Věříme rádi. Přijde-li

medák na hrnec syrobu, raději zemře v lepkavé sladkosti než aby resignoval.

Pan Carnegie věnoval pryč \$5000, aby prosadil dělnického kandidáta do parlamentu londýnského v jistém volebním okrese škotském. Jak jest to možné? — Snad není to nový doklad k učení, že sídlí v těle lidském dvě rozdílné duše, an-b spíše sídlí v Carnegiově měsici?

Ženy by měly vlastně ve veřejném životě naší vlasti mnohem důležitější úlohu hráti: neboť kde zosobněna jest obsáhlejší způsobem velká americká zásada, svobodné, neohrožené a nepotlačitelné řeči jako u žen?

Císaři Vilémovi německému podařilo se na jeho výpravě do severního moře zabít jednu velrybu. Jest jisto, že všechny velryby, které zůstaly na živu, závidějí té šťastné, která byla tak vyznamenána, že mohla prolít krev svou k rozkoši německého císaře.

Velmi jednoduchým způsobem pomohl si sedmdesátiletý stařec v Maďarském Pataku, který po druhé se oženil a kousavým jazykem své ženy velká muka trpěl. Učinil si, že trvale zjedná si pokoj. S něžnými slovy přiblížil se jednoho dne ke své manželce a prosil ji, když jí líbal, aby trochu vytáhla jazyk. Ona tak učinila a stařec — ukousl jí jazyk. Zuby jeho byly konečně ještě kousavějšími, než jazyk jeho manželky.

Tři nadějní mladíci v stáří od 12 do 14 roků bavili se nedávno v Atlantic City, Iowa, na železničních kolejkách pod prázdným nákladním vozem ušlechtilou hrou v karty. V okamžiku, kdy rozčilení dostoupilo nejvyššího stupně — jednalo se o "labetu" 55 centů — vrazila lokomotiva do prázdného vozu a učinila hře a životu mladých hráčů náhlý konec. Mravní naučení z této události plyne: Karty nemají se hráti na železničních kolejkách pod prázdným železničními vozy.

V některých částech Rhode Island objevují moskyti v takovém množství, že na neopatrného návštěvovatele nemohou vrhnouti se všichni najednou a proto čekati musí zadnější až první jsou hotovi, právě jako zákazníci v "barber-shopu". Ovšem že přirovnání pokulhává; neboť u holiče jsou zákazníci trpnou a ne činnou částí; přirovnání mezi moskyty a holiči bylo by již případnější, neboť oboje — táhnou krev.

Před třiceti aneb ještě více lety žil v krásném a veselém městě císařském na Dunaji řádný, bezký hoch, který do hodného a hezkého děvčete se zamiloval a sám též vroucně byl milován. Avšak mladý muž měl bratra, který též k děvčeti láskou zahořel a jemu podařilo se odvésti si je jako nevěstu do svého domu. Zrazený milenec, který tím ztratil nejkrásnější naděje do života dal Vídni "vale" a vystěhoval se do Ameriky. Asi před 25 lety přišel do St. Louisu a pílí a sporiivostí získal si značného blahobytu. Vše hojící čas osvědčil mezi

tím i u něho svou moc. Seznal lásky hodnou dívku a učinil ji svou manželkou. Po několikaletem šťastném manželství zemřela a vdovec oplakával ji upřímně. Tu však před krátkým dobou došla jej zpráva, že bratr jeho, šťastný soupeř v první jeho lásce, zemřel. Rodinné záležitosti, které uspořádány býti musily, přinutily jej, že dopisoval si s ovdovělou švakrovou a tím před několika desíletými násilím přerušeny poměr znovu počal se ujímati. Konečně oba sjednotili se na tom, aby ona přes oceán do St. Louisu přijela a tam stala se ženou svého starého milovníka. Tak se také stalo. Šťastný "novomanžel", který po tolika svízelných přivedl si svou první lásku ke svému krbu, jest 54 roků stár a mladá paní čítá 52 roků. Tu osvědčilo se opět jednon staré přísloví: "Stará láska nerezaví".

Vojáčkům v Homesteadu nedaří se dobře. Dostali "běhavku" následkem špatné vody, kterou ubozí pít musel. Inu jo, vojna je vojna a na té člověk něco zkusí. Jen nedej bože, aby ta vojna v Homesteadu nestala se opravdovou, aby snad potom ti vojáčkové nedostali "běhavku" také skutečnou.

Německé listy vypravují o císaři německém. Císař navrací se z lovu velryb a ve středu přibude do přístavu Vilémova. Po svém příchodu navštíví císařovnu a bude mít poradu s kancléřem Caprivim. Pak prvního srpna pojedou do Anglie, odtud do Švédska, aby zde honil soby. Po té navrátí se k manévřům, které se budou odbývat u Koblence. Kdy bude císař chytat měsíček aneb kdy se odebere do blázince, německé listy neudávají.